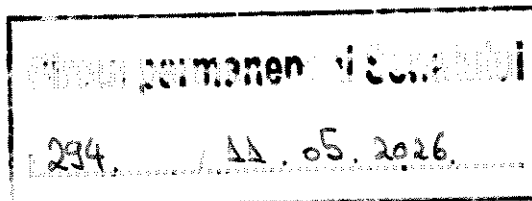

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/5289/2026 din data de 07.05.2026

Domnului Mario-Ovidiu OPREA
Secretarul general al Senatului
Parlamentul României

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/1486 din 30.03.2026, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (b172/23.03.2026)*, în vederea avizării, vă comunicăm că aceasta a fost analizată de Comisia nr. 1 - reunită – Legislație și cooperare interinstituțională, în ședința din data de 29.04.2026.

Referitor la avizul solicitat, comisia de specialitate a reținut că propunerea legislativă nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme în jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009 și Decizia nr. 63 din 08 februarie 2017), motiv pentru care nu se încadrează în categoria actelor normative care sunt supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Referitor la exprimarea unui punct de vedere vizând propunerea legislativă, Comisia a observat că în demersurile prealabile elaborării propunerii legislative a fost consultat și Consiliul Superior al Magistraturii, context în care în ședința din data de 24 februarie 2026, Comisia nr. 1 – reunită „Legislație și cooperare interinstituțională” a reținut că „articolul 374 din Codul penal incriminează, în reglementarea actuală, infracțiunea denumită *Pornografia infantilă*, având ca obiect material operațiunile ce implică materiale care conțin imagini sau reprezentări ale minorilor în contexte sexuale explicite.

Deși scopul normei este unul legitim și imperativ – protecția minorilor împotriva exploatării și abuzului sexual – terminologia utilizată și structura incriminării pot ridica serioase probleme de coerență conceptuală și adecvare juridică la realitatea fenomenului infracțional.

Astfel, denumirea marginală a infracțiunii *Pornografia infantilă* pare a nu fi aliniată la standardele europene și internaționale privind combaterea abuzurilor și exploatării sexuale

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

asupra minorilor. Instrumentele juridice relevante, precum Directiva 2011/93/UE și Convenția de la Lanzarote, promovează o abordare centrată pe conceptul de *abuz sexual asupra copilului*, evitând pe cât posibil terminologia care poate induce ideea unei activități de natură pornografică în sens clasic.

Așadar, noțiunea de „pornografie infantilă”, deși consacrată inclusiv la nivel internațional, presupune, în accepțiunea sa clasică, existența unui consimțământ și a unei finalități de ordin sexual sau erotic, elemente incompatibile, prin natura lor, cu statutul juridic și psihologic al minorului.

Prin urmare, utilizarea termenului „pornografie infantilă” riscă să minimalizeze gravitatea faptei, transferând accentul de pe abuzul sexual asupra minorului pe caracterul „pornografic” al materialului, ceea ce poate conduce la o percepție eronată asupra valorii sociale ocrotite. În realitate, nu ne aflăm în prezența unui act de pornografie, ci a unei forme grave de exploatare și violență sexuală asupra copilului, documentată și perpetuată prin intermediul unor suporturi materiale.

Schimbarea denumirii infracțiunii impune și reformularea conținutului său normativ astfel încât să facă trimitere expresă la „materiale ce documentează/conțin abuzuri sexuale asupra minorilor”, aspect care este de natură a contribui la o mai bună reflectare a realității infracționale și la o delimitare clară față de noțiunea clasică de pornografie.”

S-a mai reținut că „derivat din această modificare de ordin conceptual, este evident că se impune o abordare diferențiată raportat la elementul material al laturii obiective, aspect care reprezintă expresia unei înțelegeri profunde a problematicii în discuție, existând o diferență de conținut fundamentală între acțiunea de **producere** a unor asemenea materiale, *i.e.* participarea activă și directă la activitatea de abuz sexual asupra minorilor, și cea de **procurare/expunere** unor asemenea materiale, activități care prin ipoteză se poziționează pe axa timpului la un moment ulterior.”

În ceea ce privește prezentul demers legislativ, comisia de specialitate a observat că acesta are ca obiect modificarea denumirii marginale și a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 374 din Codul penal, în sensul următoarelor intervenții normative:

- substituirea denumirii marginale a infracțiunii cu sintagma „operațiuni cu materiale ce conțin abuzuri sexuale asupra minorilor”;

- sistematizarea modalităților tip de comitere a faptei în trei variante normative distincte, fiecare fiind corelată cu limite de pedeapsă diferențiate, în funcție de gravitatea acțiunilor incriminate;

- includerea constrângerii ca element material în cadrul variantei normative ce presupune participarea unui minor la un spectacol ce implică abuzuri sexuale asupra minorilor;
- extinderea sferei de incidență a infracțiunii de *grooming* la orice subiect activ;
- completarea circumstanțelor agravante speciale prin introducerea ipotezei săvârșirii faptei de către un funcționar public în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- instituirea unei variante asimilate, constând în operațiuni specifice cu privire la programele informatice, manualele, ghidurile, instrucțiunile etc., concepute sau adaptate în vederea comiterii infracțiunii;
- reglementarea unor cauze de nepedepsire;
- stabilirea incidenței măsurii de siguranță a confiscării speciale asupra mijloacelor utilizate sau adaptate pentru săvârșirea infracțiunii;
- incriminarea faptei de nedenunțare, în condițiile art. 266 din Codul penal, atunci când persoana are cunoștință despre comiterea infracțiunii analizate.

În raport cu aceste soluții legislative, rezultă că observațiile formulate anterior de Comisie au fost avute în vedere de către inițiator. Astfel, înlocuirea denumirii „pornografie infantilă” cu aceea de „operațiuni cu materiale ce conțin abuzuri sexuale asupra minorilor” apare ca fiind oportună, întrucât reflectă într-o manieră fidelă conținutul tipicității obiective a infracțiunii, noua reglementare fiind centrată pe ideea de abuz sexual asupra minorului. Totodată, această opțiune terminologică evită confuzia generată de accepțiunea tradițională a noțiunii de „pornografie”, incompatibilă cu statutul juridic și psihologic al minorului.

De asemenea, diferențierea tratamentului sancționator în funcție de formele de realizare a elementului material corespunde într-o mai mare măsură gradului de pericol social concret al acestora, fiind evident că, de pildă, activitățile de producere a unor asemenea materiale prezintă o gravitate superioară față de simpla deținere sau stocare.

În ceea ce privește soluția normativă propusă la alin. (4), comisia de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că aceasta se îndepărtează de la concepția centrală a incriminării, circumscrisă operațiunilor cu materiale ce conțin abuzuri sexuale asupra minorilor, apropiindu-se, mai degrabă, de sfera infracțiunilor contra persoanei. Astfel, acțiunile de îndemnare, recrutare sau constrângere a unui minor în vederea participării la un spectacol ce implică abuzuri sexuale constituie conduite orientate direct împotriva persoanei minorului, situate temporal anterior momentului producerii materialelor ce formează obiectul infracțiunii analizate.

De altfel, se constată existența unor zone de interferență cu incriminarea traficului de minori, prevăzută la art. 211 alin. (1) din Codul penal, precum și cu infracțiunile contra libertății sexuale a minorului — respectiv violul asupra unui minor, în varianta reglementată la art. 218¹ alin. (3) și (4) lit. d) din Codul penal, ori agresiunea sexuală asupra unui minor, în varianta prevăzută la art. 219¹ alin. (2) și (3) lit. d) din Codul penal.

Astfel, potrivit art. 211 din Codul penal, constituie trafic de minori, între altele, recrutarea unui minor în scopul exploatării, inclusiv în vederea obligării la manifestări pornografice pentru producerea și difuzarea de materiale pornografice, în sensul art. 182 lit. c) din Codul penal. În schimb, conform soluției propuse la alin. (4), recrutarea unui minor în vederea participării la un spectacol ce implică abuzuri sexuale asupra minorilor ori exploatarea acestuia în orice alt mod pentru realizarea unor asemenea spectacole intră în sfera infracțiunii analizate.

În ipoteza în care se va opta pentru păstrarea acestei variante normative a infracțiunii, o soluție posibilă ar consta în introducerea sintagmei finale „dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă”, ipoteză în care reținerea traficului de minori ar avea prioritate atunci când situația de fapt ar verifica concomitent condițiile reținerii ambelor infracțiuni.

În continuare, similitudinea cu infracțiunile contra libertății sexuale a minorului rezultă din faptul că acțiunea de constrângere a minorului pentru participarea la un spectacol ce implică abuzuri sexuale poate întruni elementele constitutive ale infracțiunii de viol asupra unui minor sau ale infracțiunii de agresiune sexuală asupra unui minor, în variantele normative ce vizează scopul producerii de materiale pornografice.

Mai mult decât atât, acțiunile de îndemnare ori recrutare a unui minor în acest sens pot reprezenta forme de participație la săvârșirea acestor infracțiuni sub forma instigării ori a complicității.

Prin urmare, pe lângă observația referitoare la încadrarea inadecvată a acestei variante normative, se evidențiază și existența unui potențial concurs de texte, situație de natură a genera dificultăți majore și consecințe negative în planul dreptului penal substanțial.

Cu privire la soluția de la alineatul (10), se impune o observație de principiu în legătură cu reglementarea cauzelor de nepedepsire. Critica nu vizează în mod necesar ipotezele reglementate, ci calificarea juridică a unora dintre acestea, care, în realitate, ar putea constitui veritabile cauze de înlăturare a caracterului penal al faptei.

Astfel, în măsura în care noua configurație a infracțiunii este fundamentată pe ideea de agresiune sexuală asupra minorilor, deținerea de către minor a unor materiale în care este reprezentat exclusiv acesta nu aduce atingere obiectului juridic al infracțiunii și, prin urmare,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

nu întrunește elementele constitutive ale acesteia. Într-o asemenea ipoteză, nu suntem în prezența unei cauze de nepedepsire, ci a unei cauze care înlătură caracterul penal al faptei, având în vedere că aceasta din urmă presupune inexistența infracțiunii, iar nu doar nepedepsirea unei fapte tipice din considerente de politică penală.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii

Judecător Andreea Șimona Uzlău

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011